Editorial

Η Φιλοσοφία και η Ιστορία της Επιστήμης βρίσκονται σε διαρκή εξέλιξη, γεγονός που τις έχει οδηγήσει σε μια ολοένα και μεγαλύτερη αυτογνωσία της ίδιας της ιστορίας τους, των μεθόδων και των αλληλεπιδράσεων τους με την πρακτική.

Ως εκ τούτου, καθίσταται αναγκαία η ύπαρξη περιοδικών στον ακαδημαϊκό χώρο που να επιδιώκουν μια αποτίμηση και διατήρηση αυτής της εξέλιξης ως μια προσπάθεια κριτικής. Τα περιοδικά που άπτονται αυτής της θεματολογίας ενίοτε αδυνατούν να δημιουργήσουν ένα πλαίσιο για συνεχή κριτική ανταλλαγή, ενώ σε άλλες περιπτώσεις οδηγούνται σε μια έκπτωση απόψεων χάριν μιας υπεραπλούστευσης των τευχών για ευκολότερη κατανάλωση, υποβιβάζοντας έτσι τη Φιλοσοφία και την Ιστορία της Επιστήμης σε επίπεδα γούστου και μόδας. «Η γνώση παράγεται και θα παράγεται για να πωλείται, καταναλώνεται και θα καταναλώνεται για να παίρνει αξία μέσα σε μια νέα παραγωγή: και στις δυο περιπτώσεις ο σκοπός είναι η ανταλλαγή της. Παύει να είναι αυτοσκοπός, χάνει την αξία χρήσης της.» (Jürgen Habermas, Knowledge and Human Interests). Τα δυο προβλήματα που παρουσιάζονται, αντικατοπτρίζουν την απόσταση μεταξύ δυο μοντέλων συγκρότησης και οργάνωσης περιοδικών εκδόσεων, την απόσταση που χωρίζει τον κριτικό διάλογο από την πρακτική εφαρμογή της φιλοσοφικής σκέψης.

Ενδεικτικό στοιχείο αυτών των προβλημάτων είναι πως, η ακαδημαϊκή θεωρία και ιστορία συνήθως θεωρούνται πως εξευγενίζουν τη φιλοσοφική σκέψη και κουλτούρα και πως δεν έχουν παρεμβατικό ρόλο, πως είναι

Philosophy and the History of Science are constantly evolving, which means that they come to know a great deal of themselves, their history, their methods, as well as their interaction with technique.

Thus, the publication of an academic journal that strives to evaluate and maintain this evolution, has become necessary. Usually, the journals that deal with this subject matter can't seem to be able to create a framework of critical dialogue - as a result of oversimplification – and downgrade Philosophy and the History of Science, to mere matters of taste and trend. « Knowledge is and will be produced in order to be sold, it is and will be consumed in order to be valorised in a new production: in both cases the goal is exchange. Knowledge ceases to be an end in itself, it loses its use-value.» (Jürgen Habermas, Knowledge and Human Interests). Both of these problems reflect the gap between two different models of composing a journal, a gap between critical dialogue and the applicability of philosophical thought.

What is indicative of these problems, is the fact that rigorous academic theory is considered to purify philosophical thought and that its role is purely observational, with no interest in sociopolitical issues.

Gavagai is a new journal in the domain of Philosophy and the History of Science. From its original conception, it follows the same old ideas. However, its goal is to create a place for dialogue and critical evaluation of contemporary academic activity, mostly through the development, as well the exposition of undergraduate articles, but also through the mapping of the

περιθωριακές και πως δεν ενδιαφέρονται για τα κοινωνικοπολιτικά και πρακτικά ζητήματα της κοινωνίας.

Το Γκαβαγκάι λοιπόν, είναι ένα καινούργιο περιοδικό στο χώρο της Φιλοσοφίας και της Ιστορίας της Επιστήμης, αν και ως προς την αρχική του σύλληψη ακολουθεί την ιδέα, τη δομή και τα ίχνη του παλιού. Στόχος του είναι να δημιουργήσει ένα πεδίο διαλόγου και κριτικής αναζήτησης της σύγχρονης ακαδημαϊκής κουλτούρας, κυρίως μέσα από την εκπόνηση και στη συνέχεια έκθεση φοιτητικών εργασιών, αλλά και μέσα από τη χαρτογράφηση, τοποθέτηση και έκφραση διακεκριμένων μελών της ακαδημαϊκής κοινότητας σε τρέχοντα και αμφιλεγόμενα ζητήματα, προβληματισμούς και αναπάντητα ερωτήματα.

Ως ένα περιοδικό όσο γίνεται ανεξάρτητο κάποιας παράδοσης ή κάποιου ιδρύματος, το Γκαβαγκάι χαρακτηρίζεται από μια ελευθερία περιεχομένου και δομής. Επιδιώκει να προσφέρει μια εναλλακτική στο ήδη κυρίαρχο και αυτορυθμιζόμενο σύστημα πληροφόρησης προς όφελος ενός πνεύματος που θα είναι ανοιχτό, εξερευνητικό και μαχητικό. Ναι μεν, μπορεί να μην παρέχει ένα πρόγραμμα για την κατανόηση ή την παραγωγή φιλοσοφικής σκέψης, θα πραγματοποιείται όμως σε κάθε βήμα μια προσπάθεια να παρουσιαστεί υλικό που να μοιράζεται τις εξής δυο φιλοδοξίες.

Αρχικά, η φιλοσοφία και η μάθηση είναι άρρηκτα συνδεδεμένες και τοποθετημένες μέσα στον κόσμο: έρμαια της περίστασης, του ιστορικού χρόνου και των επιμέρους παραδόσεων σκέψης. Τα παραπάνω συνδέονται με έναν ιδιαίτερα πολύπλοκο τρόπο με παραδεδομένες αξίες,

opinions of distinguished members of the academic community, on controversial issues and questions.

As a Journal with no official affiliation with a specific university department, or a specific philosophical tradition, Gavagai is characterized by a freedom of content and form. It tries to offer an alternative to the already dominating and self-regulating system. Even though it might not provide a complete program towards the understanding or the production of philosophical thought, it will try to realize in each of its steps, content that is aligned with the following aspirations.

Firstly, philosophy and learning are inextricably connected and situated in our world: culturally and historically laden. The above are connected in a very complex way with accepted values, international standards and famous institutions in which rules and disciplinary traditions are taught. Neither philosophy, neither learning are value free – nor politically and morally neutral. Cultural activity, in its most esoteric and critical attitude, is situated always within a specific society, within a specific world, without necessarily coming to terms with its marginal state. It occupies cultural places, and extends to other kinds of Logos or communication. It tries to establish a way of cultural activity, where in order to be self-determined, one has to engage with the discontinuity and difference of other cultural activities.

In addition, being in a conflicting state with philosophy, as well as with its global presence, it is possible that we might engage with disciplinary systems and their limits. Every interpretation is

διεθνή πρότυπα και εμβληματικά ιδρύματα, στα οποία παραδίδονται κανόνες μέσα από πειθαρχικές παραδόσεις. Ούτε η φιλοσοφία, ούτε η μάθηση είναι κενές αξιών, ουδέτερες πολιτικά και ηθικά. Η πνευματική εργασία, η πιο εσωτερική και ιδιαιτέρως κριτική, τοποθετείται πάντοτε μέσα σε μια πραγματική κοινωνία, σε ένα πραγματικό κόσμο, ανεξαρτήτως αν αναγνωρίζει την περιθωριοποιημένη κατάσταση της. Η φιλοσοφία ως δραστηριότητα και ως βούληση για γνώση δεν περιορίζεται στην κοινωνική και υλική βάση που της επιτρέπει να εκφράζεται. Καταλαμβάνει πολιτισμικούς χώρους, επεκτείνεται σε άλλα είδη Λόγου ή επικοινωνίας. Διεκδικεί να είναι ένας τρόπος πολιτισμικής γνώσης, όπου ο αυτοπροσδιορισμός περιλαμβάνει την εμπλοκή της ασυνέχειας και της διαφοροποίησης από άλλες πολιτισμικές δραστηριότητες.

Ως συνέχεια της παραπάνω φιλοδοξίας ακολουθεί ότι: αντιπαρατιθέμενοι επαρκώς με τη φιλοσοφία και της διεθνούς κατάστασης της, είναι πιθανό ότι θα οδηγηθούμε σε μια διασταύρωση μεταξύ πειθαρχικών συστημάτων και των ορίων τους. Καθώς κάθε ερμηνεία εγγράφεται σε έναθεσμοθετημένο πεδίο Λόγου, θα αποτελέσει επιδίωξη η διαρκής επαναβεβαίωση συμφωνημένων κανόνων εργασίας, μεθόδων, ερμηνειών και συστημάτων σκέψης. Τα κανονιστικά μοντέλα είναι σχεδιασμένα κατά τέτοιο τρόπο, έτσι ώστε τα πειθαρχικά τους όρια να καταδεικνύουν μια οδό παραγωγικότητας στη βάση της διατήρησης του status quo στους χώρους της φιλοσοφίας και της επιστήμης.

Το Γκαβαγκάι παρέχει ένα χώρο τόσο διαλόγου, όσο και αμφισβήτησης, συνεχώς θα στοχάζεται

being done within a institutionalized framework of Logos. Therefore, our goal is to continuously reevaluate already accepted rules of conduct, methods, interpretations, and systems of thought. Normative models are constructed in a way that sets their disciplinary limits, showing a line of productivity bases on the conservation of the status quo along the areas of Philosophy and Science.

Gavagai tries to provide both place for dialogue, as well as questioning. It continuously tries to reflect upon mainstream concepts, to question deep-rooted beliefs, and deviate from familiar grounds.

All of the above ambitions imply that there cannot exist inalterable principles in doing or reading Philosophy – nor can there be inexistence of overall rules to present it. Thus, Gavagai encourages inquiry, research, experimentation, commentary and analysis. It puts forward a place for conversation, which would include different approaches, which have nothing to do with imaginary and dissociative discriminations – for example between the so-called "Continental" and "Analytic" traditions. It puts forward content from the areas of History, Literary Criticism, Philosophy, Science, Cognitive Science and Politics, and proposes diversity, conflict and imperfection. Rigorous and aggressive debates; searching to differentiate itself from the "old" and to create a pluralism of concepts and ideas.

Such is the orientation of the articles and question raised in the first issue: loosely organized around a sense of rules and critique, we chose to ask "What is the ontological status of the

στη βάση παραδεδομένων ιδεών, θα αμφισβητεί οχυρωμένες αντιλήψεις και ιδέες, θα ξεφεύγει από οικεία και επιτρεπόμενα εδάφη.
Όλες αυτές οι φιλοδοξίες υπογραμμίζουν πως δεν μπορούν να υπάρχουν αναλλοίωτες αρχές για την πραγμάτωση ή ερμηνεία της Φιλοσοφίας ή την ανυπαρξία ενός συνόλου κανόνων για την παρουσίαση της. Το Γκαβαγκάι ενθαρρύνει δηλαδή την έρευνα, τη μελέτη, πειράματα εξήγησης, σχολιασμού και ανάλυσης. Προτείνει ένα πεδίο συζήτησης, το οποίο θα περιλαμβάνει διαφορετικές τοποθετήσεις, μακριά από φαντασιακές και διασπαστικές διακρίσεις, όπως διδάσκεται ανάμεσα σε Ηπειρωτική και Αναλυτική Φιλοσοφία. Προτείνει δανεικό και παραποιημένο υλικό από την ιστορία, τη λογοτεχνική κριτική, τη Φιλοσοφία, την Επιστήμη, τη Γνωσιακή Επιστήμη και την πολιτική, συστήνει ετερογένεια, σύγκρουση και ατέλεια. Σοβαρή και επιθετική αντιπαράθεση, στο πλαίσιο της διαφοροποίησης από το παλιό και της διαμόρφωσης ενός πλουραλισμού ιδεών.
Οι εργασίες και το ερώτημα σε αυτό το πρώτο τέυχος, έχουν αυτή την κατεύθυνση. Είναι χαλαρά οργανωμένα γύρω από ένα αίσθημα κανόνων και κριτικής, αναζητούν θέματα όπως: Τι είναι ο νους; (ερώτημα που τέθηκε σε διαφορετικές ειδικότητες Ακαδημαϊκών), Θεωρία Ριζικής Ερμηνείας (Αφροδίτη Κουφαγελά), Γενεαλογίες της νεωτερικότητας και οριοθετησείς του ηθικού ρεαλισμού στα έργα των Bernard Williams και Charles Taylor (Στέλιος Γιαμαρέλος), Charles Taylor: Η ηθική της αυθεντικότητας και η αντικειμενικότητα της ηθικής (Μέτυ Τσουκάτου), Η Σχολή της Φρανκφούρτης και η κριτική που ασκεί στη Νεωτερική Κοινωνία (Γιώργος Κωστόπουλος), Απροσδιοριστία και Υπέρβαση: Διακυμάνσεις της Μορφής

mind?" (We submitted this question to distinguished persons of the academic community, ranging from different areas of expertise), "You speak; but do I understand?" (Afroditi Koufagela), "Genealogies of modernity and the limits of moral realism in the works of Bernard Williams and Charles Taylor" (Stelios Giamarelos), Charles Taylor: The Ethics of Authenticity and the Objectivity of Ethics (Meti Tsoukatou), The school of frankfurt and criticism in modern society (George A. Kostopoulos), Indeterminacy and exorbitance // Creative derogations of form (Psarra, Mikaela), «Curing» Identities (An essay concerning the normalization of gender) (Panopoulou, Stella), Intelligent Machines in Responsible Positions (Zotou Xristina, Panagiota), The asymmetry that occurs, after practice, in recognizing and naming shape and color (Piokos, Andreas). Gavagai strives to become a place of expression for new writers, who try to develop their own ideas, as well as try to reflect the contemporary situation of the world. New content from young and ambitious researchers is also welcome, in the framework of understanding and producing philosophical thought, in order to give a new attention to the philosophical dialogue. The main ambition of this new project is to mobilize and preserve a renewed critical consciousness in Philosophy and History of Science, a critique which recognizes the relationship between society and philosophy, between theory and the material world.
«It remains to be said that the author of the report is a philosopher not an expert. The latter knows what he knows and what he does not know: the former does not. One concludes, the other questions - two very different language games. I combine them here with the result

(Μικαέλλα Ψαρρά), Θεραπεύοντας Ταυτότητες (Στέλλα Πανοπούλου), Νοήμονα Μηχανήματα σε Υπεύθυνες Θέσεις (Ζοτού Παναγιώτα Χριστίνα), Η ασυμμετρία που προκύπτει έπειτα από εξάσκηση στην κατονομασία χρώματος και σχήματος (Ανδρέας Πιόκος).

Το Γκαβαγκάι είναι λοιπόν ένας χώρος έκφρασης για νέους συγγραφείς, όπου επιδιώκουν να αναπτύξουν τις ιδέες τους, ενώ την ίδια ώρα επιδιώκει να αποτυπώσει το τρέχον κλίμα και σε διεθνές επίπεδο. Κάθε νέο υλικό από φιλόδοξους ερευνητές είναι θεμιτό, στο πλαίσιο της κατανόησης και της παραγωγής φιλοσοφικής σκέψης, προκειμένου να δοθεί εκ νέου προσοχή στον φιλοσοφικό διάλογο. Βασική επιδίωξη του νέου αυτού εγχειρήματος είναι να κινητοποιήσει και να διατηρήσει μια αναζωπυρωμένη κριτική συνείδηση στη Φιλοσοφία και την Ιστορία της Επιστήμης, μια κριτική που να αναγνωρίζει την ανταποδοτικότητα μεταξύ κοινωνίας και φιλοσοφίας, μεταξύ θεωρίας και υλικού κόσμου. «Ακόμα πρέπει να πούμε ότι ο συντάκτης της έκθεσης είναι φιλόσοφος, όχι ειδικός. Ο τελευταίος ξέρει τι ξέρει και τι δεν ξέρει, ο άλλος όχι. Ο ένας συμπεραίνει, ο άλλος ερωτά, και αυτά τα δυο είναι δυο γλωσσικά παιχνίδια. Εδώ έχουν αναμειχθεί έτσι, ώστε κανένα από τα δυο δεν ευοδώνεται.» (Jean – Francois Lyotard, La Condition Postmoderne).

Το περιοδικό αυτό προέκυψε ως πρωτοβουλία φοιτητών του τμήματος Ιστορίας και Φιλοσοφίας του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστήμιου Αθηνών. και φιλοδοξεί να ξεπεράσει τα όρια της παραδεδομένης φιλοσοφικής σκέψης και να συνδιαλέγει με τις υπόλοιπες σχολές. Σε αυτό λοιπόν το πλαίσιο συνεργασίας, η Συντακτική Επιτροπή θα ήθελε να ευχαριστήσει τους καθηγητές και τους ανθρώπους εκείνους που

that neither quite succeeds.» (Jean-Francois Lyotard, La Condition Postmoderne). This Journal is the result of an initiative from undergraduate students of the Philosophy and History of Science department, of the University of Athens. Also it has the ambition to engage in a fruitful discussion with other departments. The editorial team would like to thank the professors as well as the people who contributed in the making of this project. Firstly it would like to thank professor Theodoros Arabatzis, Chrisostomos Mantzavinos, Constantinos Moutousis, Emmanuel Patiniotis, Yannis Stefanou and Aristides Hatzis from the History and Philosophy of Science Department, from the National University of Athens, Panagiotis Tournikioths from the department of Architecture of the National Technical University of Athens, Thanasis Lagios and Apostolos Stamatiadis for their contribution. In addition, it would like to thank Odile Bréhier for her support, as well as the bookstore Lexikopoleio, which was granted for the meetings and the weekly readings of the Gavagai editorial team.

Separately we would like to thank: Stelios Virvidakis, Vasso Kinti, Elenh Manolakaki, Athanassios Protopapas, Stathis Psillos and Vasia Lekka from the History and Philosophy of Science department of the National University of Athens, Paylos Kontos from the Philosophy department of the university of Patras and finally, Paul M. Rabinow from the Anthropology department of Berkley, University of California, and everyone who contributed in the publica

συνέβαλλαν στη διαμόρφωση, την εξέλιξη και την πραγμάτωση αυτού του νέου εγχειρήματος. Αρχικά να ευχαριστήσει τους, Θεόδωρο Αραμπατζή, Σταύρο Δρακόπουλο, Σταύρο Ιωαννίδη, Χρυσόστομο Μαντζαβίνο, Δρακούλη Νικολινάκο, Εμμανουήλ Πατηνιώτη, Αθανάσιο Πρωτόπαπα, Ελπίδα Τζαφέστα, Ιωάννη Στεφάνου και Αριστείδη Χατζή από το τμήμα Ιστορίας και Φιλοσοφίας της Επιστήμης του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, τον Παναγιώτη Τουρνικιώτη από το τμήμα Αρχιτεκτόνων του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου Αθηνών, τον Θανάση Λάγιο και τον Απόστολο Σταματιάδη για την ανταπόκριση και τη συνεισφορά τους. Ακόμα θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε την Odile Bréhier Σταματιάδη για τη στήριξη της και το Λεξικοπωλείο, το οποίο διατέθηκε στην ομάδα του Περιοδικού για τις συναντήσεις του και τους Κύκλους Συζητήσεων του.

Ξεχωριστά θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε τους: Στέλιο Βιρβιδάκη, Κώστα Γαβρόγλου, Βάσω Κιντή, Ελένη Μανωλακάκη, Στάθη Ψύλλο και Βάσια Λέκκα από το τμήμα Ιστορίας και Φιλοσοφίας της Επιστήμης του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, τον Παύλο Κόντο από το τμήμα Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου Πατρών, τον Γιώργο Ξηροπαΐδη από το τμήμα Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών και τον Paul Rabinow από το τμήμα Ανθρωπολογίας του Berkley, University of California, οι οποίοι συνέβαλλαν με τρόπο ιδιαίτερο στην έκδοση του περιοδικού μέσα από τις πολύτιμες ιδέες και παρατηρήσεις τους, καθώς και την ευθύτητα τους όταν απευθυνθήκαμε σε αυτούς, με μικρότερες ή μεγαλύτερες φιλοδοξίες κατά τη στιγμή εκείνη. Τέλος, ως Συντακτική Επιτροπή θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε τα διακεκριμένα μέλη της Ακαδημαϊκής κοινότητας που ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα μας και απάντησαν στο αμφιλεγόμενο ερώτημα: τι είναι νους;, προκειμένου να μας βοηθήσουν στην αναζήτηση μας και να καταδείξουμε τις διαφορετικές ερμηνείες και τα διαφορετικά νοήματα, που συνυπάρχουν μεταξύ διαφορετικών Ακαδημαϊκών παραδόσεων.

tion of the Journal through their precious ideas and remarks, as well as their immediate response to our call.

Finally, we would like to thank the distinguished members of the academic community who responded to our query and answered the controversial question “What is the ontological status of the Mind”. They helped us in our journey of discovering various interpretations, different meanings within the different academic traditions.

Τουρνικιώτης Γιάννης // Tournikiotis Yannis